

le, ministerstvu úka nasvetoval, de naj se slovensko berilo za spodnji gimnazij v Ljubljani s pomočjo skupšnih slovenskih pisateljev napravi. Gosp. minister mu je odgovoril, de gosp. Macun v Terstu že izdeluje tako knjigo, in de naj se gosp. Dr. Kleeman z njim zastran tega pomeni. Gosp. Kleeman je prašal slovensko društvo v Ljubljani za svet, kaj je dalje storiti in ako bi se hotlo slovensko društvo tudi tega dela vdeležiti? Slovensko društvo je gosp. vodju odgovorilo, de je rado pripravljeno s pripomočjo svojih udov tega imenitnega dela se vdeležiti, de mu je pa znano, de je rodoljubi gosp. Macun svoje delo že večidel izdelal, de tedaj slovensko društvo prepozno pride, — scer pa misli, de tako delo, ki je namenjeno vsim slovenskim deželam, neobhodljivo potrebuje posvetovanja in pripomoči mnogih strani. Gotovo bo gosp. minister doveršeno gosp. Macunovo delo vodjam vsih gimnazij v pretres dal, in potem še le natís naukazal. — Ljubljanski nemški časopis nam je oznanil, de so udje slovenskiga društva v Terstu pretečeni mesec v izverstni besedi 3 nastope g. Šporoviga „Kastriota Škenderbeg“ igrali, ki je poslušavcam močno dopadel; gospodični Sporer in Višak ste posebno slovle. Zraven tega je deklamiral g. Kuk „Kdo je mar“ J. Koseskiga, in gosp. Ferd. Sporer „Duh Slavjanski“ D. Rakovaca. — V Ljubljanskim gledišu so peli unidan naši pevci iz Krakoviga dve dobro znani slovenski pesmi; škoda, de nam niso pri ti priliki kakšne nove pesmice prinesli. — Naša kasarna in vojaška bolnišnica ste še zmirej polne bolnikov, posebno na légarji (Typhus); v kasarni je blizo 400, v bolnišnici čez 280 bolnih vojakov mnogoverstnih regimentov. Duhovni in zdravniški imajo noč in dan dosti opraviti. — V saboto je šlo spet nekaj naših vojakov na Laško, ondašnje bataljone dopolniti. Na Laško gréjo naši fantje prav radi. Kakor slišimo, ne dobivajo avstrijski regimenti, ki so na Rimskim, od 1. grudna nobeniga pobolžka več iz Rimske denarnice.

Novičar iz mnogih krajev.

Veliki snég, ki je pretečeni teden krog in krog po Avstrijskim, Ogerskim, Marskim, Českim, Horvaškim i. t. d. padel, bi nam bil kmalo za današnji list vse novice iz vnanjih krajev zamedel. Pošte so zaostale, kér je bila železnica čez in čez visoko s snegam pokrita. Veliko tavžent delavcov je moglo več dni zaporedama sneg z cest kidati. Tudi Donava med Dunajem in Lincam je nanagloma tako zmerznila, de je okoli 200 čolnov zamerznilo, ki so večidel živež iz Linca na Dunaj peljali. Pri nas na Krajskim, in mende po vsih Slovenskih deželah se še prah po cestah kadi. — Cesar so se 29. listopada iz Schönbruna na Dunaj preselili, in 31. dan je bilo že prvo ministersko posvetovanje v cesarskim gradu na Dunaji. — Vedno vozijo srebro iz Hamburga, Pariza, in Ogerskih rudarij na Dunaj, kjer noč in dan sreberni denar kujejo, in vunder ni nikjer nič srebernine in zlatnine viditi, ki je začela vnovič v višji ceno gnati. Ali ne bo minister denarstva kako pomoč znajdel, de se temu zakopovanju sreberniga denarja v okom pride in de se ne bo ž njim kakor z blagam barantalo? — Novi politični vradi (cesarske gosposke) se bojo gotovo začeli ob novim létu; o božiču bo tedaj po več deželah veliko preseljevanje vradnikov. — Smešna prigodba se je (po oznanilu Dunajskiga časopisa „Oest. Volksbothe“) v gostivnici neke slovaške vasí v Nitranski stolici (Neutraer Comitatu) na Ogerskim zgodila, ktera kaže, kakó potrebno je, de tudi žandarji jezik tistiga kraja znajo, v katerim so za čuvaje občniga reda po-

stavljani. „Volksbothe“ pristavi, de zavoljo neznanosti deželniga jezika se je po tistih krajih že več hudih ropotov vžgalo. Imenovana smešna prigodba pa je tale bila: V gostivnici so slovaški kmetje ženitovanje praznovali; ženin je bil v novim posebno lepim kožuho oblečen. Svatje se ga niso mogli dosti nagledati, in med mnogimi napivnicami so napili tudi na zdravje kožuha. To slišati zagromijo berž 3 žandarji, ki so tudi v gostivnici pili in žugajo kmetam jih vse zapreti, če le še enkrat Košuta spomnijo. Kmetje ostermivši so jim začeli pripovedovati, de nihče ni na Košuta mislil, in de kožuha ni Košut — pa vse je bilo zastonj! Ženin je mogel kožuha sleči in nihče več ni smel od kožuha besede ziniti! — Že veliko lét razglašeni roparski vodja Rosza Sandor na Ogerskim je spravil spet veliko trumo roparjev skupej in hudo nadlegval ljudi. —

Odgovor zavolj cene

gosp. Vertovcovih „shodnih govorov“. V 95. listu „Slovenije“ vpraša častiti gosp. Svečan slovensko društvo v Ljubljani: zakaj de se gosp. Leonu, bukvarju v Celjovcu ne dovoli navadnih 25 od 100, de bi se željno pričakovani „shodni govori“ gosp. Vertovca tukaj kupovali po ravno tisti ceni kot v Ljubljani? in na izvedenje, ki mu ga je g. Leon na to vprašanje dal, žaluje gosp. Svečan, rekoč: „ako se godí to s zelenim lesam, kaj bo s suhim!“

Rodoljubimu gospodu odgovorimo tole: Na svet gosp. Lerherja, ki je razpošiljanje „govorov“ prevzel, je sklenilo slovensko društvo bukvarjem 10 od 100 dobička dati. Gosp. Lercher je storil ta nadklep, nadjajoči se, de slovenski bukvarji bojo pri slovenski knjigi z nižjim dobičkom zadovoljni. Če morebiti ravno vsi niso bili s tem zadovoljni, so vunder, kolikor nam je znano, razun gosp. Leona, vsi te bukve kakor v Ljubljani po 40 krajc. prodajali.

Če gosp. Leon ni mogel s tem dobičkom shajati, naj bi nam bil oznanil, de jih po ti ceni ne prodaja, po vikši pa tudi ne, — in slovensko društvo, ki nikjer ne iše obogatenja, pa tudi nobeniga goldinarja potrositi ni v stanu, bi bilo gosp. Leonu in vsim bukvarjem večí dobiček dovolilo, kakor ga je v današnji seji zares sklenilo, de razun 10 od 100 dobí vsak bukvar pri 10 iztisih še eni ga poverh.

De pa 10 procentov bukvarjem dobička dati ni nenavadno, nam kaže ravno gosp. Leon sam, ki v Ljubljano gosp. Lerherju „Drobtince“, „Blaže in Nežica“, „Sveto opravilo“ itd. tudi z 10 procenti pošilja, ki pa zavoljo tega čez navadno ceno nikdar ni poskočil.

Odbor slov. društva v Ljubljani 29. listopada 1849.

Današnjemu listu je pridjan 45. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	1. grudna.		26. listopada.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	21	2	20
1 » » banaške	2	20	2	26
1 » Turšice	1	30	1	38
1 » Soršice	—	—	1	57
1 » Reži	1	27	1	30
1 » Ječmena	—	—	—	—
1 » Prosa	1	13	1	12
1 » Ajde	1	12	1	10
1 » Ovsa	—	54	—	50